

(əvvəli 14 fevral tarixli sayımızda)

Beynəlxalq Ədalət Məhkəməsinin Nizamnaməsinin 1-ci maddəsinə görə BMT-nin əsas məhkəmə orqanı kimi yaradılan Beynəlxalq Məhkəmə öz Nizamnaməsinin müddəalarına müvafiq olaraq təşkil olunur və fəaliyyət göstərir. O öz funksiyasını həyata keçirmək üçün prosedur qaydalar müəyyən etmək səlahiyyətlərinə malikdir (mad. 30). Məhkəmənin yurisdiksiyasına dövlətlər ona təqdim etdiyi bütün işlər aiddir, o cümlədən BMT Nizamnaməsində və konvensiyalarda xüsusi olaraq göstərilmiş bütün məsələlər üzrə işlərə baxa bilərlər. Beynəlxalq Ədalət Məhkəməsi Nizamnaməsinin 34-cü maddəsinin tələbinə görə, "yalnız dövlətlər Məhkəmənin baxdığı işlərdə tərəf ola bilərlər prinsipi" birmənalı şəkildə təsdiq edir ki, bu məhkəmə ayrı-ayrı fiziki şəxslərin törətdikləri cinayət əməllərinə baxmaq statutuna malik deyildir. Lakin bütün bunlar o demək deyildir ki, soyqırım və digər ağır cinayətləri törədənlərin əməlləri cəzasız qalmalıdır.

Tarixə ekskurs edək. II Dünya müharibəsindən sonra bəşəriyyət əleyhinə törədilmiş ən ağır cinayətlərə görə Nürnberq Beynəlxalq Tribunalı 8 avqust 1945-ci ildə SSRİ, ABŞ, Böyük Britaniya və Fransa hökumətləri arasında Avropa ölkələrində əsas hərbi cinayətkarların tribunala verilməsi və cəzalandırılması haqqında bağlanmış dövlətlərarası saziş əsasında, Tokio tribunalı isə 19 yanvar 1946-cı ildə müttəfiq dövlətlərin baş komandanlarının birgə iclasında təsis edilmişdir.

Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin yaradılması üzrə BMT-nin himayəsi altında səlahiyyətli nümayəndələrin diplomatik konfransı İtaliyanın paytaxtı Roma şəhərində 15 iyun -17 iyul 1998-ci il tarixlərində Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin Roma statutunu təsdiq etmişdir. Bu məhkəmə beynəlxalq birliyi narahat edən ən ciddi cinayətlərə görə məsuliyyət daşıyan şəxslərə münasibətdə yurisdiksiyasını həyata keçirməyə səlahiyyətli olan daimi bir orqan kimi yaradılmışdır.

Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin Roma statutunun 5-ci, 6-cı maddələrinə əsasən bu məhkəmə genosid cinayətlərini icraata qəbul etmək və mahiyyəti üzrə ona baxmaq səlahiyyətinə malikdir. Bütün bunlarla yanaşı, Roma statutunun "Ratione temporis yurisdiksiyası"na (11-ci maddə) görə, məhkəmə yalnız statut qüvvəyə mindiyi tarixdən sonra, yəni, 17 iyul 1998-ci ildən sonra törədilmiş cinayətlərə münasibətdə müvafiq yurisdiksiyaya malikdir. Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin Roma statutunun 5-ci maddəsinin tələbinə əsasən, bu məhkəmənin yurisdiksiyası yalnız Roma statutunun iştirakçısı olan dövlətlərə şamil edilə bilər. Haaqa tribunalında isə məsələyə o vaxt baxıla bilər ki, həmin cinayətlər Roma statutunu ratifikasiya etmiş dövlətin ərazisində və Roma statutunu ratifikasiya etmiş dövlətin vətəndaşı

XOCALI GENOSİDİ

hüquqi baxış

tərəfindən törədilmiş olsun.

BMT Nizamnaməsinin VII fəslində göstəriləni kimi, Təhlükəsizlik Şurası hər bir halda sülhə təhlükənin yaranması, sülhün pozulmasının və ya təcavüz aktının olmasını müəyyən edir, ...beynəlxalq sülhün və təhlükəsizliyin qorunub saxlanması məqsədi ilə Nizamnamənin 41-ci və 42-ci maddələrinə uyğun olaraq, müvafiq tədbirlər görülməsi barədə qərar qəbul etmək səlahiyyətlərindən istifadə edir.

Soyqırım cinayətlərinin beynəlxalq sülhə və təhlükəsizliyə təhlükə yaradan vəziyyətdə törədildiyi, BMT Təhlükəsizlik Şurasının BMT Nizamnaməsinin VII bölməsində göstərilən hallar mövcud olduqda, Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinə müraciət edilməsi soyqırım cinayətlərinə baxılması üçün hüquqi əsas ola bilər. Lakin bu hüquqi əsaslar və hüquqi şərtlər hazırda mövcud olmadığına görə Xocalı soyqırımını törədənlərin cinayət işinə Haaqa tribunalında baxılması mümkünsüzdür. Çünki Azərbaycan Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin Roma statutunu imzalamamışdır və ölkəmiz bu beynəlxalq təşkilatın subyekti deyildir. Ermənistan isə 1 oktyabr 1999-cu ildə Roma statutunu imzalasa da, onu indiyə qədər ratifikasiya etməmişdir. Buna görə də Xocalı soyqırımını törədənlərin əməlləri Haaqa tribunalının yurisdiksiyasının təsiri altına düşsə belə, Azərbaycan bu statutu imzalamadığından xalqımıza qarşı törədilən soyqırım cinayətinə baxılması barədə Azərbaycanın müraciəti icraata qəbul edilməyəcəkdir. Digər tərəfdən, Azərbaycan Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin üzvü və Roma statutunu ratifikasiya etsə belə, yenə də bu barədə toplanmış materiallar icraata qəbul edilə bilməz, ona görə ki, Xocalı soyqırımı 25-26 fevral 1992-ci il tarixlərində baş verərkən, Azərbaycan bu məhkəmənin üzvü olmamışdır. Buna görə də məhkəmə həmin cinayət işini icraata qəbul etmək və mahiyyəti üzrə baxmaq səlahiyyətinə malik deyildir.

Beynəlxalq təcrübəyə əsasən, məsələnin başqa bir hüquqi həlli yolu vardır. Azərbaycanın səlahiyyətli orqanlarının vəsatətləri əsasında Xocalı soyqırımı üzrə, yaxud ümumiyyətlə Ermənistanın və onun separatçı qüvvələrinin, hərbiçilərinin azərbaycanlılara qarşı həyata keçirdikləri sülh və insanlıq əleyhinə olan cinayətlərə görə xüsusi səlahiyyətli Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin, yaxud Hərbi Tribunalının qurulması da tamamilə mümkündür. Bunun üçün Azərbaycanın səlahiyyətli orqanlarının

Birləşmiş Millətlər Təşkilatı qarşısında məsələ qaldırması zəruridir. Xocalı soyqırımı üzrə xüsusi məhkəmədə məsələyə mahiyyəti üzrə baxılıb təqsirləndirilən şəxslərin layiqincə cəzalandırılmaları təmin edilə bilər. Bu barədə müvafiq təcrübə də vardır.

BMT Nizamnaməsinin VII fəslində göstəriləni kimi, sülhə təhlükə, sülhün pozulması və təcavüz aktlarının baş verdiyi hallarda məsələnin Təhlükəsizlik Şurasında baxılması proseduru nəzərdə tutsa da, lakin Nizamnamədə BMT Təhlükəsizlik Şurasının, fərdi şəxslərin cinayət əməlləri üzrə məhkəmə yaratmaq səlahiyyətləri nəzərdə tutulmamışdır. Buna baxmayaraq, keçmiş Yuqoslaviya ərazisində sülh və insanlıq əleyhinə törədilmiş cinayətlər üzrə ekspertlərin topladığı materialları nəzərdən keçirən BMT-nin sabiq Baş katibi Butros Qalinin təşəbbüsü ilə BMT Nizamnaməsində Təhlükəsizlik Şurasının səlahiyyətlərinə dair normalar yenidən nəzərdən keçirilmiş, ona müvafiq şərhlər və əsaslandırma verilməklə, keçmiş Yuqoslaviya üzrə Beynəlxalq Hərbi Tribunalın yaradılması haqqında Təhlükəsizlik Şurası 23 fevral 1993-cü il tarixdə 808 və 25 may 1993-cü il tarixdə 827 sayılı qətnamə qəbul etmişdir. Bununla da, Təhlükəsizlik Şurasının fəaliyyətində yeni bir prezidentin əsası qoyulmuşdur. Məhz bunun nəticəsidir ki, sonradan Təhlükəsizlik Şurasının 8 noyabr 1994-cü il tarixli qətnaməsi ilə Ruanda işi üzrə fəaliyyət göstərən Beynəlxalq Hərbi Tribunal təsis edilmişdir. Ötən dövr ərzində Yuqoslaviya və Ruanda Beynəlxalq Hərbi Tribunalı öz əsasnamələrində sülh və insanlıq əleyhinə və müharibə cinayətləri törətmiş canilərin layiqincə cəzalandırılmasını təmin etmək sahəsində böyük işlər həyata keçirmişdir. Bütün bunlar BMT-nin, onun Təhlükəsizlik Şurasının nüfuzuna əhəmiyyətli təsir göstərmişdir.

Belə bir təcrübədən bəhrələnərək BMT Xocalı soyqırımı, eləcə də Ermənistanın təcavüzkar hərbi qüvvələrinin azərbaycanlılara qarşı törətdiyi, sülh və insanlıq əleyhinə olan əməllərə görə xüsusi Beynəlxalq Hərbi Tribunalın yaradılması məsələni həll edə bilər. Hesab edirik ki, münafişə ilə bağlı BMT Təhlükəsizlik Şurasının dörd qətnamə qəbul etməsi və bu qətnamələrin heç birinin indiyə qədər icra edilməməsi, münafişə zamanı törədilmiş ağır cinayətlərlə bağlı "ad hoc" xüsusi beynəlxalq tribunalın yaradılması haqqında Azərbaycan Respublikasının qaldırdığı vəsatət BMT-nin

Təhlükəsizlik Şurası tərəfindən təmin edilə bilər.

Hazırkı vəziyyətdə beynəlxalq hüquqda məsələnin daha optimal bir həlli yolu da vardır. Konvensiyanın 6-cı maddəsinin tələbinə uyğun olaraq Xocalı soyqırımı barədə cinayət işi universal yurisdiksiya prinsipinə müvafiq olaraq Azərbaycan Respublikasının səlahiyyətli məhkəmələri tərəfindən icraata qəbul edilə və həmin cinayəti törədənlər öz layiqli cəzalarını ala bilərlər. Beynəlxalq hüquq, nəinki milli məhkəmələrə belə bir imkanı verir, hətta onların üzərinə belə bir öhdəlik qoyur. Müxtəlif ölkələrin milli məhkəmələrinin təcrübəsində belə çoxsaylı işlərə baxılmışdır. "Polyuxoviçin Avstriya İttifaqına qarşı" işi üzrə Avstriya məhkəməsinin, Adolf Ayxmanın işi üzrə Yerusəlim məhkəməsinin (1961-ci il), Rafik Sariçə qarşı Danimarka milli məhkəməsinin (1994), Duşko Tadiçə qarşı Almaniya Ali Məhkəməsinin (1994), Darko Kneceviçə qarşı Niderland Ali Məhkəməsinin (1997) və onlarca digər faktlar üzrə milli məhkəmələrin hökmləri buna misal ola bilər. Dünya təcrübəsi tam təsdiq edir ki, Xocalı qətlamını törədənlərin cinayət işinə Azərbaycanın Xocalı ərazisi üzrə Ağır Cinayət Məhkəməsinə - Gəncə Ağır Cinayət Məhkəməsinə baxıla bilər. Çünki Xocalı soyqırımı Azərbaycan ərazisində, bəziləri Azərbaycan Respublikasının vətəndaşları olan ermənilər tərəfindən Azərbaycan vətəndaşı olan azərbaycanlılara və məhəti türklərinə qarşı törədilmişdir. Bu, milli və beynəlxalq hüququn tələblərinə tamamilə müvafiqdir. Çünki universal yurisdiksiya prinsipinə görə genosid və başqa beynəlxalq cinayət törətmiş şəxsləri mühakimə etmək Azərbaycanın, onun istintaq və məhkəmə orqanlarının borcudur. Belə cinayətləri törətmiş şəxslərin Ermənistanın, Rusiyanın və hər hansı başqa bir ölkənin ərazisində olmasından asılı olmayaraq, onların tutulub Azərbaycana ekstradisiya edilməsi beynəlxalq hüququn tələblərindən irəli gəlir. Belə ki, Soyqırım Konvensiyasının 7-ci maddəsinin tələbinə görə təqsirləndirilən şəxslərin verilməsi məsələsində soyqırım, eləcə də Konvensiyanın 3-cü maddəsində sadalanan digər əməllər siyasi cinayətlər hesab edilmir. Bu da onu göstərir ki, təqsirləndirilən şəxslərin hər hansı bir siyasi motivlə ələqələndirilməsi və Azərbaycana verilməkdən, ekstradisiya olunmaqdan imtina edilməsi mümkünsüzdür.

Bütün bu şərhlərimiz bir daha nəzərdən ke-

çirilərkən aydın olur ki, hazırkı vəziyyətdə Xocalı Genosidini törədənlərin müəyyən bir hissəsi haqqında respublikamızın Baş Prokurorluğu kifayət qədər möhtəbər sübutlar toplanmış, canilərin təqsirləndirilən şəxs qismində cəlb edilməsi və haqlarında həbs-qəti imkan tədbiri seçilməsi haqqında məhkəmələr qərarlar çıxarmışlar. Həmin şəxslərin tutulması haqqında İnterpol xətti ilə beynəlxalq axtarış verilmişdir. Axtarışın nəticəsindən asılı olaraq ərazi aidiyyəti üzrə Xocalı soyqırımı törədənlərin cinayət işinə Gəncə Ağır Cinayət Məhkəməsinə baxılması mükün olacaqdır. Hesab edirik ki, o gün uzaqda deyil və müstəqil Azərbaycanın hüquq mühafizə orqanları bu vəzifəni yerinə yetirməyə nail ola biləcəklər.

Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin hüquqi baxımdan tənzimlənməsi və Xocalı genosidinin hüquqi təhlili problemlərinin öyrənilməsi göstərir ki, beynəlxalq hüququn bir sıra ciddi problemlərinin həlli vaxtı çatmışdır. BMT-nin qəbul etdiyi bir sıra konvensiyalar müasir dövrün tələblərinə cavab vermir, köhnəlmişdir, ayrı-ayrı normalar mükəmməl hesab edilə bilməz, eyni məsələlər üzrə müxtəlif vaxtlarda qəbul edilən konvensiyalar işlək deyildir, dövlətdaxili qanunlarla beynəlxalq hüquq normaları arasında aşkar uyğunsuzluqlar vardır, onların icra mexanizmləri yoxdur. Elə "Genosid cinayətinin qarşısının alınması və onun cəzalandırılması haqqında" BMT Konvensiyasında müəyyən qüsurlar vardır. Bu Konvensiya müasir tələblərə cavab vermir, vurulmuş maddi və mənəvi zərərlərin kompensasiya mexanizmləri yoxdur.

Dünyada ikili standartların mövcud olması heç kimdə şübhə doğurmur (Bax: Mehdiyev R. İkili standartların dünya nizami və müasir Azərbaycan. B., "Azərbaycan" qəzeti, 4 dekabr 2014)

Dünyanın qüdrətli dövlətləri beynəlxalq təşkilatlarla birlikdə bu məsələlərin həllini təmin etməyə, XXI əsrin global çağırışlarına müsbət cavab verməyə borcludur. Birləşmiş Millətlər Təşkilatının, Avropa Birliyinin, Avropa Şurasının, ATƏT-in və digər bu kimi beynəlxalq və regional təşkilatların ayrı-ayrı aktual məsələlər üzrə vahid, Yekun konvensiyalarının hazırlanması və qəbul edilməsi vaxtı çatmışdır. Beynəlxalq və regional münaqişələrin, mübahisələrin və problemlərin həlli istiqamətində qəbul edilmiş qətnamələrin icrasını təmin edən işlək mexanizmlərin yaradılması bu gün son dərəcə aktualdır. Bu zəmində Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsinin, Cinayət Məcəlləsinin və Mülki Məcəllənin mükəmməl və işlək formada, beynəlxalq standartlara cavab verən bir səviyyədə hazırlanması, normativ-hüquqi bazasının təkmilləşdirilməsi və icra mexanizmləri üzrə vahid orqanın yaradılması vacibdir.

Bəhram ZAHİDOV,
AMEA Fəlsəfə və Hüquq İnstitutu
direktorunun elmi işlər üzrə müavini,
hüquq elmləri doktoru, professor.